

Συνέντευξη της **Cybèle David** στην ισπανική ιστοσελίδα **El Salto** (Το Άλμα). Η Cybèle David είναι Γενική Γραμματέας του συνδικάτου **Union Syndicale Solidaires**, ενός από τα οκτώ συνδικάτα που απαρτίζουν το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό που καλεί και οργανώνει τις απεργίες στη Γαλλία. Η συνέντευξη δόθηκε στις 27 Μάρτη και δημοσιεύτηκε στο [elsaltodiario](https://elsaltodiario.org) στις 28 Μάρτη, μέρα της 10ης κατά σειρά απεργίας.

Μετάφραση από τα ισπανικά: **E.M.**

Αν η κυβέρνηση δεν θέλει να κάνει πίσω, ούτε τα συνδικάτα κάνουμε πίσω

Η συνδικαλίστρια Κυβέλη Δαβίδ

Γεννημένη στο Παρίσι το 1976, η Cybèle David είναι η Γενική Γραμματέας του συνδικάτου Union Syndicale Solidaires, ενός από τα οκτώ συνδικάτα που απαρτίζουν το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό που καλεί και οργανώνει τις απεργίες κατά του συνταξιοδοτικού νόμου που, παρά την απόρριψη μεγάλου μέρους της κοινωνίας και του Κοινοβουλίου, ενέκρινε ο Γάλλος πρόεδρος Emmanuel Macron. Η U.S.Solidaires είναι μια αντικαπιταλιστική, φεμινιστική, περιβαλλοντική και αντιρατσιστική οργάνωση που επιδιώκει τον κοινωνικό μετασχηματισμό μέσω του συνδικαλιστικού αγώνα.

Σε μικρή απόσταση από το σπίτι της Cybèle, η αστυνομία χθες χτύπησε απεργούς εργάτες σκουπιδιών που μπλόκαραν τα απορριμματοφόρα. Στον έναν έσπασαν το πόδι του, σε άλλους δύο τούς έσπασαν τα χέρια. Την περασμένη Πέμπτη, οι χειροβομβίδες κρότου λάμψης, με τις οποίες τα αντίστοιχα MAT στη Γαλλία προσπαθούν να διαλύσουν τις μαζικές διαδηλώσεις κατά της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης του Μακρόν, έσκαγαν στα πόδια των επικεφαλής της διαδήλωσης, όπου βρισκόταν η Cybèle David. Όμως μια χειροβομβίδα πέρασε πάνω από

τα κεφάλια τους και εξερράγη στο πρόσωπο ενός συντρόφου τους. Υποβλήθηκε σε επείγουσα χειρουργική επέμβαση και έχασε την όραση από το ένα μάτι.

Το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό έχει καλέσει για σήμερα τη δέκατη ημέρα εθνικής απεργίας, αυτό που στην Ισπανία θα ονομαζόταν γενική απεργία, σωστά;

Ακριβώς. Το κάλεσμα απευθύνεται σε όλο τον πληθυσμό και είναι ένα ενιαίο κάλεσμα από τα οκτώ εθνικά συνδικάτα που συνεχίζουμε ενωμένα -πράγμα εξαιρετικό για τη Γαλλία- σε αυτό το πλαίσιο.

Η ένατη απεργία ήταν την περασμένη Πέμπτη και, ενδιάμεσα, κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου, υπήρξαν επίσης σημαντικές κινητοποιήσεις σε όλη τη Γαλλία. Πώς τις αξιολογείς;

Υπήρξαν αποκλεισμοί σε χώρους εργασίας. Ιδιαίτερα στους τομείς των μεταφορών, του εμπορίου και της αποκομιδής απορριμμάτων. Οι διαδηλώσεις του Σαββάτου οργανώθηκαν σε 30 πόλεις γύρω από δύο άξονες: τη συνταξιοδότηση και το μεταναστευτικό, λόγω του νόμου που ετοιμάζει ο Μακρόν για το μεταναστευτικό. Ομοίως, στα δυτικά της χώρας, σε μια αγροτική ζώνη, υπήρξε μια πολύ σημαντική διαμαρτυρία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των υπόγειων υδάτων προς όφελος της εντατικοποιημένης γεωργίας, κάτι που θα δημιουργήσει περισσότερη ξηρασία και θα βλάψει τους αγρότες. Στη διαμαρτυρία, που έδειξε πώς διαρθρώνονται οι αγώνες κατά του νεοφιλελευθερισμού, συμμετείχαν πάνω από 30.000 άνθρωποι. Υπήρξε τρομερή καταστολή. Αυτή τη στιγμή ένας σύντροφος παλεύει μεταξύ ζωής και θανάτου.

Τι συνέβη;

Η διαμαρτυρία πραγματοποιήθηκε στο Sainte-Soline και η καταστολή ήταν τρομερά βίαιη. Τραυματίστηκαν περισσότερα από 200 άτομα. Η αστυνομία, με υποτιθέμενο στόχο να διαλύσει τους διαδηλωτές, πέταξε χειροβομβίδες κρότου-λάμψης. Μία από αυτές έπεσε στο κεφάλι του συντρόφου και τώρα βρίσκεται σε κώμα.

Ανατρέχοντας στα στοιχεία για τους θανάτους, τους τραυματισμούς και τις συλλήψεις το 2018 και το 2019 στις διαδηλώσεις των Κίτρινων Γιλέκων - 10 νεκροί, 24 άνθρωποι έχασαν ένα μάτι και πέντε ακρωτηριάστηκαν, έχασαν τα χέρια τους. Είναι τρομακτικό να βλέπει κανείς το επίπεδο καταστολής στο οποίο έφτασε ο Μακρόν εκείνη την εποχή. Και όλα δείχνουν ότι ακολουθεί τον ίδιο

δρόμο.

Η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να επιβάλει το νόμο της, χρησιμοποιώντας τόσο τη δύναμη του Συντάγματος όσο και την ένοπλη βία. Τις τελευταίες δέκα ημέρες είναι απολύτως σαφές ότι έχει αυξήσει σημαντικά την αστυνομική βία σε όλη τη χώρα, καταστέλλοντας όλες τις επίσημες διαδηλώσεις, στις οποίες πολλοί άνθρωποι κατεβαίνουν για να διαδηλώσουν ειρηνικά. Η αστυνομία, πέρα από το γκλομπ, χρησιμοποιεί επανειλημμένα χειροβομβίδες κρότου, ακόμη και κανόνια νερού. Ένας σύντροφος από το συνδικάτο μας, από τον τομέα των σιδηροδρόμων, υποβλήθηκε σε επείγουσα χειρουργική επέμβαση την Παρασκευή μετά την ένατη απεργία της Πέμπτης. Δεν θα ξαναδεί από το ένα μάτι. Η αστυνομία επιτέθηκε στην κεφαλή της διαδήλωσης, όπου βρίσκονταν οι εκπρόσωποι όλων των εθνικών συνδικάτων, πετώντας μεγάλο αριθμό χειροβομβίδων. Και στη Ρουέν [πόλη στα βόρεια, στη Νορμανδία] ένας άλλος σύντροφος τραυματίστηκε σοβαρά στον αντίχειρα του ενός χεριού, επίσης από χειροβομβίδα.

Οι εικόνες της αστυνομικής βίας είναι σοκαριστικές.

Βλέπουμε πως σε κάθε πόλη η αστυνομία βγάζει τα γκλομπ της για να χτυπήσει τον κόσμο. Χτυπούν τους νέους και τον κόσμο χωρίς λόγο. Και έχουν κυκλοφορήσει και ηχητικά ντοκουμέντα με αστυνομικούς να απειλούν και να εξευτελίζουν κρατούμενους. Υπάρχει πολύ έντονη κυβερνητική βία και εντολές για σκλήρυνση της καταστολής.

Κοντά στο σπίτι μου, εδώ και δύο εβδομάδες υπάρχει ένα μπλόκο των φορτηγών αποκομιδής απορριμμάτων και σήμερα το πρωί [χθες] η αστυνομία επιτέθηκε για πρώτη φορά με γκλομπ, με αποτέλεσμα τρεις άνθρωποι να τραυματιστούν και να μεταφερθούν στο νοσοκομείο με σπασμένα πόδια και χέρια. Τους έσπασαν τα κόκκαλα μόνο και μόνο γιατί βρίσκονταν μπροστά από κάποια απορριμματοφόρα.

Σε ακούω και σοκάρομαι.

Η καταστολή δυναμώνει την αποφασιστικότητα του κινήματος. Ο κόσμος είναι πολύ θυμωμένος με την εφαρμογή του άρθρου 49.3 του Συντάγματος και την αστυνομική καταστολή. Ο λαός και τα συνδικάτα δεν θα υποχωρήσουμε.

Πρόκειται για κάτι περισσότερο από μια μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος;

Στη Γαλλία, όπως και σε πολλές χώρες της Ευρώπης, εδώ και αρκετούς μήνες αυξάνεται το κόστος της καθημερινής ζωής: αυξάνονται οι τιμές στην ενέργεια και τα τρόφιμα. Και οι μισθοί δεν έχουν μετακινηθεί καθόλου. Η κοινωνική κατάσταση είναι περίπλοκη και, αντίθετα με ό,τι λέει η κυβέρνηση, η ανεργία είναι πολύ υψηλή. Οι μεταρρυθμίσεις της έχουν βγάλει πολλούς ανθρώπους από τις στατιστικές της ανεργίας, υπάρχουν άνθρωποι που πια δεν παίρνουν ούτε καν κρατικά επιδόματα. Σε αυτό λοιπόν το πολύ σκληρό κοινωνικό πλαίσιο, η κυβέρνηση έρχεται με μια μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος που αφαιρεί κι άλλα από τα δικαιώματά μας. Η μεταρρύθμιση -που επιπλέον επιβάλλεται με διάταγμα- έχει συμπυκνώσει τη δυσαρέσκεια. Εν τω μεταξύ, η απόρριψη των πολιτικών της κυβέρνησης έχει αυξηθεί και με τον μεταναστευτικό νόμο που είναι επίσης πολύ κατασταλτικός, και με τον νόμο για την ανεργία και με το νόμο για τη στέγαση, έναν νόμο που ποινικοποιεί την αδυναμία να πληρώσεις το ενοίκιό σου, προβλέποντας τεράστια πρόστιμα, μετά την έξωσή τους, για όσους δεν μπορούν να πληρώσουν το ενοίκιο. Αυτή η οργή για τη συσσώρευση νόμων εναντίον ανθρώπων που δεν έχουν σχεδόν τίποτα αποκρυσταλλώνεται στο θάρρος και την αποφασιστικότητα του κόσμου: δεν θα αφήσουμε να μας αφαιρούν όλο και πιο πολλά δικαιώματα. Σε όλες τις προηγούμενες συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις υπήρξαν διαμαρτυρίες, δεν είναι η πρώτη φορά, αλλά σε αυτή δεν θα τα παρατήσουμε.

Είσατε οκτώ συνδικάτα. Στην προηγούμενη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση, το συνδικάτο των Χριστιανοδημοκρατών εγκατέλειψε την ενότητα των συνδικάτων και κατέληξε σε συμφωνία με την κυβέρνηση.

Τώρα δεν υπάρχουν κινήσεις τέτοιου τύπου. Η κυβέρνηση μας ενώνει γιατί δεν προσπαθεί να διαπραγματευτεί. Το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό ζήτησε ακρόαση από τον Μακρόν για να συναντηθούμε και ο Μακρόν αρνήθηκε. Η κυβέρνηση δεν θέλει να διαπραγματευτεί, οπότε τα συνδικάτα είμαστε σταθερά. Αν η κυβέρνηση δεν θέλει να κάνει πίσω, ούτε τα συνδικάτα κάνουμε πίσω.

Η ενότητα των συνδικάτων είναι το κλειδί για την επιτυχία κάθε διαμαρτυρίας;

Η ενότητα των συνδικάτων είναι το κλειδί αυτού του κινήματος, όλοι το λένε. Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες μας ζητούν να την κρατήσουμε. Μας επιτρέπει να καλούμε πανεθνικές απεργίες και να ενώνουμε τα τοπικά και κλαδικά συνδικάτα που σε άλλα ζητήματα είναι διχασμένα. Παρά τις διαφορές στις διεκδικήσεις κάθε συνδικάτου, έχουμε καταφέρει να διατηρήσουμε τη θέληση να βρούμε τρόπους να αγωνιστούμε μαζί, γι' αυτό και οι εθνικές απεργίες που προκηρύσσονται από το δια-συντονιστικό των συνδικάτων είναι το δυνατό σημείο σύνδεσης και, μετά από κάθε μέρα απεργίας, τη νύχτα, αξιολογούμε τι συμβαίνει στη χώρα. Δεν ξέρω τι θα αποφασιστεί αύριο το βράδυ [σήμερα], αλλά αν έχουμε άλλη μια ιστορική ημέρα, κάτι που πιστεύουμε, είναι πιθανό να ανακοινωθούν κι άλλες απεργίες.

Τι θα μπορούσε να σπάσει την ενότητα;

Η αλήθεια είναι ότι νομίζω πως δεν υπάρχει τρόπος να σπάσει τώρα. Είναι σαφές ότι η αποφασιστικότητα είναι ισχυρή και η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να αντιταχθεί στα συνδικάτα, μη θέλοντας να διαπραγματευτεί ή να συζητήσει οποιαδήποτε σημεία με κανέναν. Αυτό είναι εντυπωσιακό.

Η χαμηλή συμμετοχή στα συνδικάτα στη Γαλλία έρχεται σε αντίθεση με την υψηλή συμμετοχή στους δρόμους. Πώς θα εξηγούσατε αυτό το γαλλικό φαινόμενο;

Το γαλλικό συνδικαλιστικό μοντέλο δεν μοιάζει με το γερμανικό. Οι άνθρωποι εντάσσονται σε ένα συνδικάτο αν και όταν το θέλουν. Αυτό μπορεί κανείς να πει ότι συνδυάζεται με την απώλεια της εμπιστοσύνης των εργαζομένων προς τα συνδικάτα, αλλά, ταυτόχρονα, αυτό δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι δεν ακούνε τα συνδικάτα και δεν ενδιαφέρονται για αυτά που λέμε. Η χαμηλή εγγραφή μελών στα συνδικάτα δεν σημαίνει ότι δεν μας εμπιστεύονται. Κάτι που βλέπουμε τώρα: οι απεργίες που προκήρυξε το δια-συνδικαλιστικό συντονιστικό έβγαλαν στο δρόμο πολλούς ανθρώπους, μη εγγεγραμμένους σε συνδικάτα. Οπότε θα έλεγα ότι η εμπιστοσύνη στα συνδικάτα επιστρέφει και τα μέλη αυξάνονται σε όλα τα συνδικάτα.

Τι σύγκριση θα έκανες ανάμεσα σε αυτές τις διαμαρτυρίες και εκείνες των Κίτρινων Γιλέκων, οι οποίες έλαβαν χώρα επίσης υπό την κυβέρνηση Μακρόν;

Έχουν κοινά σημεία στο ότι απευθύνονται στο τμήμα του πληθυσμού που δεν μπορεί να αντέξει οικονομικά για να ζήσει σωστά. Οι τιμές ξεπερνούν τους μισθούς. Η μεγάλη διαφορά είναι ότι τα Κίτρινα Γιλέκα προέκυψαν από μη συνδικαλισμένους και απομονωμένους ανθρώπους, οι οποίοι άρχισαν να συγκεντρώνονται αλλά χωρίς να οργανώνονται με

συντονισμένο τρόπο σε όλη τη Γαλλία. Συντονίστηκαν περιφερειακά. Οι διαμαρτυρίες τώρα είναι πολύ πιο οργανωμένες, συντονισμένες, αρθρωμένες και επικοινωνημένες. Είναι διαφορετικές μορφές αγώνα, αλλά όχι από διαφορετικούς ανθρώπους. Υπήρχαν μέρη όπου ήταν πολύ νομιμοποιημένες. Αν και τα κίτρινα γιλέκα είναι ένα πολύ διαφορετικό κίνημα, στο οποίο συμμετείχαν και άνθρωποι που εμείς τους πετάξαμε από τις πορείες μας επειδή είναι της άκρας δεξιάς.

Σε αυτήν τη φάση υπάρχουν διαφορές μεταξύ των διαδηλώσεων σε αγροτικές περιοχές και εκείνων σε αστικές;

Δεν υπάρχουν διαφορές. Αυτό είναι επίσης ένα χαρακτηριστικό του σημερινού κινήματος: απλώνεται σε όλες τις περιοχές της Γαλλίας. Από τις μεγαλύτερες μέχρι τις μικρότερες. Υπάρχουν διαδηλώσεις σε 200 με 300 πόλεις. Σε ορισμένες από αυτές δεν έχουν γίνει διαδηλώσεις από τον Μάιο του 1968. Είναι πολύ ισχυρό. Και υπάρχουν δήμοι όπου ο αριθμός των διαδηλωτών υπερβαίνει τον αριθμό των κατοίκων, γιατί έρχονται άνθρωποι από τις γύρω αγροτικές περιοχές. Γι' αυτό λέμε ότι ο αριθμός των ανθρώπων στους δρόμους έχει φτάσει τα 3,5 εκατομμύρια, γιατί όλη η χώρα κινητοποιείται.

Η εφαρμογή του άρθρου 49.3 του Συντάγματος για τη μονομερή έγκριση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης αποτέλεσε σημείο καθοριστικό, ένα πριν και ένα μετά;

Η κινητοποίηση ήταν ήδη πολύ ισχυρή πριν από το άρθρο 49.3, αν και είναι αλήθεια ότι η εφαρμογή του εξόργισε ακόμη περισσότερο τον πληθυσμό και αφύπνισε ένα μέρος του πληθυσμού που δεν ήταν ακόμη στους δρόμους και τώρα βγήκε. Ειδικότερα, η νεολαία. Οι φοιτητές στα πανεπιστήμια και τα λύκεια.

Το αίτημα για την αυριανή [σημερινή] απεργία θα συνεχίσει να είναι η απόρριψη της μεταρρύθμισης του Μακρόν;

Ναι: Όχι στην περαιτέρω εργασία. Η απόσυρση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης παραμένει το αίτημα των συνδικάτων.

Και η αμφισβήτηση της κυβέρνησης;

Προς το παρόν, το μόνο συμφωνημένο αίτημα είναι η απόρριψη αυτού του νόμου. Δεν έχουμε προσπαθήσει να πάμε παραπέρα. Ξέρουμε ότι είναι πολύ περίπλοκο. Αλλά αν κερδίσουμε, μπορούμε να δούμε πού μπορούμε να φτάσουμε.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη κινητοποίηση από...;

Από άποψη αριθμών, τουλάχιστον από το 1986. Αλλά κατά τη γνώμη μου έχει πιθανότατα παρόμοιο αντίκτυπο με τον Μάη του 1968. Αν και είναι δύσκολο να εκτιμήσουμε τον αντίκτυπο, επειδή είμαστε ακόμα μέσα σε αυτό.